

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 45P/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214217668
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7214217668.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Andreou Galdunovou v právnej veci maloletého Q. D., C.. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice IV, dieťa matky W. S.L., C.. XX.X.XXXX, S. I., Ž. X a otca M. D., C.. XX.X.XXXX, S. M. XX, XXX XX Q. M. N., Č. D., zastúpeného JUDr. Pavlom Kissom, advokátom so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Otec je povinný prispievať na výživu maloletého Q. D. C.. XX.X.XXXX v období od 25.2.2015 do budúca sumou 70,- eur mesačne, vždy do 15.-dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Dlžné výživné sa neurčuje.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 20.6.2014 domáhala, aby súd zveril maloletého Q. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne počnúc dňom 1.9.2011. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom žili osem rokov ako druh a družka v spoločnej domácnosti v Q. M. N.. Po rozchode s otcom sa odsťahovala k svojej matke do bytu na Ž. X A. I., kde býva s deťmi doteraz. Otec na výživu mal. Q. prispieva posledné tri roky, predtým viedli spoločnú domácnosť a po odchode matky otec neprispieval ničím, pričom tvrdil, že nemá prácu ani iný príjem. Otec prispieva na výživu maloletého sumou 50,- eur mesačne. Teraz podľa jeho vyjadrenia pracuje, ale má nízku mzdu. Matka má okrem mal. Q. ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. K., C.. XX.XX.XXXX z iného vzťahu matky. Na mal. K. prispieva jej otec mesačne po 65,- eur. Výživné na obe deti je príliš nízke a výdavky sú každým rokom vyššie. Najmä výdavky na mal. Q. sa zvýšili - má 9 rokov, aktívnej sa venuje futbalu. Trpí alergiou. Na mal. Q. sú mesačné výdaje 403,55 eur.

Otec vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 3.9.2014 uviedol, že súhlasí so zverením mal. Q. do osobnej starostlivosti matky a navrhuje, aby súd určil výživné zo strany otca vo výške 50,- eur.

Kolíznym opatrovníkom vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 24.9.2014 uviedol, že navrhuje zveriť maloletého Q. do osobnej starostlivosti matky a zo strany otca určiť výživné primerane veku a odôvodneným potrebám mal. Q. s prihliadnutím na príjmové a majetkové pomery na strane otca.

Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 45P/92/2014-44 zo dňa 5.12.2014 rozhodol tak, že mal. Q. D. C.. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal k povinnosti prispievať na jeho výživu sumou 70,- eur mesačne počnúc dňom 20.6.2014 do budúca. Súd zároveň zamietol návrh na určenie výživného v období od 1.9.2011 do 19.6.2014 a stanovil dlžné výživné od 20.6.2014 do 30.11.2014 spolu v sume 107,10 eur, ktoré povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach popri bežnom výživnom. Súd pri rozhodovaní zohľadnil aktuálne zárobkové a majetkové pomery

otca, ako aj odôvodnené potreby mal. dieťaťa, pričom mal za to, že nebolo možné určiť vyživovaciu povinnosť vo vyššej miere, nakoľko to neumožňovali aktuálne príjmy otca (cca 360,- eur v čistom). V čase rozhodovania súd zohľadnil aktuálnu situáciu, v zmysle ktorej matka bola zamestnaná v trvalom pracovnom pomere s čistým priemerným mesačným zárobkom 480,- eur plus rodinné prídavky 44,- eur a výživné na mal. K. 65,- eur, na bývanie vynakladala 190,- eur, 26,- eur internet, telefóny a TV, 5,- eur stavebné sporenie. Otec bol zamestnaný v trvalom pracovnom pomere, kde jeho čistý priemerný mesačný zárobok činil 360,- eur tak, ako je to vyššie uvedené, pričom okrem tohto príjmu nemal žiadne iné príjmy napr. vo forme diét a podobne. Uhradzoval výživné na T. 30,- eur, na bývanie prispieval čiastkou 100,- eur, uhradzoval pôžičku 80,- eur a 160,- leasing motorového vozidla zn. R. U. A. XXXX.

Potom ako podala odvolanie matka, Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 8CoP/57/2015-63 zo dňa 22.6.2015 potvrdil rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom a výživnom od 20.6.2014 do 25.2.2015 a zrušil rozsudok vo výroku o výživnom od 26.2.2015 do budúca a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia vo vzťahu k určeniu výživného od 26.2.2015 do budúca bola skutočnosť, že po rozhodnutí súdu prvého stupňa vyšli najavo také nové skutočnosti, ktoré majú vplyv na rozhodnutie o určení výživného a súd prvého stupňa sa nimi nemohol zaoberať.

Po vrátení veci predmetom konania ostalo rozhodovanie o určení výživného za obdobie od 26.2.2015 do budúca, pričom novou skutočnosťou v dôsledku ktorej došlo k opätovnému rozhodovaniu o vyživovacej povinnosti otca bola dopravná nehoda, ku ktorej došlo 26.2.2015, v dôsledku ktorej sa stal otec práceneschopný a momentálne je na invalidnom vozíku.

Po vrátení veci súd zameral dokazovanie na zistenie aktuálnych pomerov na strane otca, matky a odôvodnených potrieb mal. dieťaťa. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odôvodnené potreby dieťaťa sú totožné s tými, aké boli v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu, rovnako pomery na strane matky sa nezmenili, k zmene pomerov došlo iba na strane otca, ktorý v písomnom vyjadrení doručenom súdu poukázal na to, že t.č. je práceneschopný, chodí pravidelne na rehabilitácie, jeho príjmom sú platby zo sociálnej poisťovne vo výške 251,40 eur a čiastka vyplácaná poisťovňou V. X..O.. vo výške 184,17 eur mesačne. K výdavkom uviedol, že platí internet 16,20 eur, telefón v sume 50,- eur, leasing na auto v sume 161,46 eur a inkaso resp. príspevok na bývanie vo výške 100,- eur.

Podľa ust. § 62 ods. 1,2,3 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Na základe vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že na strane matky a dieťaťa ostali zárobkové a majetkové pomery zachované tak, ako z nich vychádzal súd svojom predchádzajúcom rozhodovaní, keď stanovil vyživovaciu povinnosť v sume 70,- eur mesačne, teda odôvodnené potreby dieťaťa sa výrazným spôsobom nezmenili, rovnako zárobkové a majetkové pomery matky ostali zachované. K zmenám došlo na strane otca, ktorý už nemá príjem z trvalého pracovného pomeru, ktorý mal v predchádzajúcom období vo výške 360,- eur mesačne, avšak namiesto tohto príjmu mu plynú príjmy zo sociálnej poisťovne a poisťovne V. v sume 251,40 eur plus 84,17 eur, t.j. jeho celkový príjem činí 435,57 eur. Tento príjem je teda vyšší ako bol príjem z trvalého pracovného pomeru, z ktorého príjmu bolo stanovené predchádzajúce výživné (ktorý príjem

súd zohľadňoval pri svojom predchádzajúcom rozhodovaní). Súd však zároveň zohľadnil tú skutočnosť, že aj keď do určitej miery sa príjem otca zvýšil, došlo zároveň k zvýšeniu jeho výdavkov s poukazom na jeho súčasné zdravotné problémy tak, ako na to otec poukazoval. Súd komplexne zhodnotil aktuálne príjmy a výdaje otca (došlo k zvýšeniu príjmov, ale zároveň aj k zvýšeniu výdajov) a preto dospel k tomu názoru, že je namieste, aby vyživovacia povinnosť bola stanovená rovnako ako v období pred dopravnou nehodou, t.j. v sume 70,- eur mesačne a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Nakoľko medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že vyživovaciu povinnosť si otec aj v období od 25.2.2015 doposiaľ plnil vo výške 70,- eur mesačne, nedošlo k vzniku žiadne dlžného výživného, a preto súd dlžné výživné neurčil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).